

Dogger had op 17 april (de dag waarop hij en Tazelaar met de koningin gesproken hadden) een lang rapport over die Ordedienst geschreven¹ waarin stond: 'Beschikt de organisatie eenmaal over wapenen, dan zou het mogelijk kunnen worden, ook bij eventuele Geallieerde landingen in Nederland daadwerkelijke hulp aan de landingstroepen te verlenen.' Maar in hoeverre *bestond* die OD nog? Dogger had in Zwitserland vernomen dat in de organisatie sinds zijn vertrek uit Nederland arrestaties verricht waren; 'er zijn', schreef hij evenwel op 14 mei in een tweede rapport², 'door de organisatievorm enige vaste punten die niet weg kunnen vallen', nl. 'de plaatsvervanger' van jhr. Schimmelpenninck (luitenant-generaal b.d. jhr. W. Röell) en 'de chef-staf' (majoor N. Tibo). 'Allereerst', aldus zijn conclusie, 'zullen wij ons op de hoogte moeten stellen van de tegenwoordige toestand in de organisatie. Weten wij precies waar de klappen gevallen zijn, dan zullen plannen gemaakt moeten worden om dit te herstellen.'

Beide rapporten van Dogger werden door de Bruyne gelezen. Het eerste bevatte een aansporing om met de OD in zee te gaan, het tweede adviseerde tot een voorafgaand onderzoek. Voordat de Bruyne evenwel het tweede rapport had kunnen lezen, had hij op 4 mei Gubbins al een *Appreciation of the 'Plan for Holland'* toegezonden³, waarin hij zijn aanbeveling aan Furstner en Gerbrandy had herhaald, nl. om 'with the greatest possible speed a Dutch officer' (kapitein Broekman) in contact te brengen met 'the leaders of the military organisations Holland'; Broekman moest hun vragen hoe het 'Plan for Holland' het best kon worden uitgevoerd en zou dan na omstreeks een maand naar Engeland terugkeren - 'to be fetched back by seaplane', schreef de Bruyne (alsof dit, gegeven de Duitse radarinstallaties, mogelijk was!).

Op 8 mei drong Lord Selborne er bij Gerbrandy op aan dat de Nederlandse regering het *Plan for Holland* zou goedkeuren. Gerbrandy pleegde overleg met Furstner en de koningin. Furstner, door de Bruyne voorgelicht, gaf zijn accoord, ook de koningin verleende haar goedkeuring, zij het dat zij op voorzichtigheid aandrong; zij voelde zich persoonlijk gegriefd door de wijze waarop de Bruyne de groep-Hazelhoff behandeld had en zij was door van 't Sant gewaarschuwd (ook Hazelhoff had dat al gedaan) dat de Bruyne en zijn medewerker Liefstinck niet veel gevoel hadden voor *security*. Ook van Boeyen (nog steeds minister van oorlog *ad interim*) werd enigermate ingelicht: deze deelde althans op 23 juni in de ministerraad mee: 'Binnenkort zullen veertig officieren aan de Engelsen te leveren zijn voor een zeer bijzon-

¹ Tekst: a.v., dl. VII a, p. 240-45. ² Tekst: *Eng.*, punt f, bijl. 171. ³ Tekst: *Eng.*, dl. IV b, p. 110.